

TOCA'M A LES FOSQUES

Encenc les espelmes liles, vermelles i taronges que sempre li agafo de la caixa del menjador. Les col·loco sobre una safata de color plata. Soc al dormitori. Recordo que, el primer cop, tan sols me'n va deixar encendre una. Vermella. Gairebé a les fosques va ser l'única manera d'aconseguir estar amb ell a la dutxa.

L'accident —va caure de la bicicleta un dia de pluja intensa— el va deixar amb el braç dret immobilitzat durant un mes i amb diverses contusions i dolor a la part dreta del cos. El metge li havia donat la baixa i una recomanació de cap moviment d'aquesta banda. Quan feia gairebé una setmana que no ens veiem a la feina, li vaig trucar des de la cafeteria. Li vaig trobar la veu força ensopida i, després de molt d'insistir, vaig aconseguir arrancar-li un «és que no tinc ningú que vingui i quan em dutxo hi ha parts de l'esquena a les que no arribo i em sento brut. No ho suportó!». Em va

semblar que una porta s'obria. I ara, uns mesos més tard i gairebé nua, encenc espelmes de colors diferents.

Aquell primer dia a casa seva les indicacions van ser que podia treure's la roba sol i que ja m'ho faria saber quan tot estigués preparat. Em sentia una mica descol·locada i alhora excitada perquè, per fi, havia aconseguit anar a casa seva i em donava permís per acostar-me a ell més enllà dels cafès.

—Ja està —va dir molt baixet.

Vaig abaixar el pom i vaig entrar.

—Prefereixo que em passis l'aigua mentre estic d'esquena.

—D'acord, com vulguis —vaig dir-li amb calidesa.

I sense entrar-hi —era un plat de dutxa amb portes transparents corredores, amb espai per més de dues persones— vaig obrir una de les portes i vaig allargar el braç.

A poc a poc, li vaig anar mullant tot el cos. El vapor de l'aigua va anar compartint espai amb la foscor i la petita i fràgil llum de l'espelma feia el que podia perquè poguéssim veure'ns en la penombra.

—Gràcies. Em passes l'aigua? Per davant ja m'ho faig jo. No miris.

Però jo el descobria, no podia deixar de fer-ho. Tot ell m'encantava: les cames corbes amb pèls, el cullet i les formes arrodonides. Sense saber frenar l'impuls, i passant per sobre de tot el que encara no he pogut deixar de pensar sobre el meu cos, em vaig treure el vestit i les calces i, de puntetes, vaig entrar a la dutxa i vaig tancar la porta darrere meu.

—Què fas?—em va preguntar amb un to mig espantat.

—Aprofito per dutxar-me. Puc? —vaig dir fent broma, per veure si es relaxava una mica.

No va contestar. Va retirar-se cap a la paret.

— Si t’has de sentir malament, surto, cap problema— vaig expressar de tot cor.

Em va passar l’aigua sense girar-se i em vaig mullar tot el cos. Va continuar callat.

— Quin sabó fas servir?

— Pel cap el taronja, pel cos aquest gran de baix.

Vaig començar ensabonant-li els cabells, em va resultar força difícil perquè som de la mateixa alçada. Ens va fer riure una mica. Vaig agafar sabó per a mi i també em vaig rentar el cap.

— Gràcies —va dir mirant avall.

— Per què?

— Per això, per venir, per estar aquí dins.— Va aixecar el cap i em va mirar de reüll.

— Només acabem de començar el menú— em vaig sentir dir mentre el cor em bombejava de pressa.

Vaig percebre-li un inici de somriure i vaig omplir-me el palmell de sabó pel cos. Vaig començar per ensabonar-li les espatlles amb fregues contundents; després el braç esquerre i la part del dret que podia mullar-se. Em vaig continuar animant i li vaig passar les mans per la panxa fregant-l’hi en cercles, i m’hi vaig arrambar fins que la seva esquena plena de sabó va petonejar-se amb la meva panxa i amb els mugrons durs. Dins la penombra, la seva respiració i el silenci ho van anar acceptant tot. Només em quedava la part baixa; em vaig agenollar de tal manera que el seu cul em quedava davant la cara i vaig començar a fregar-li cadascun dels dits dels peus. Després vaig passar per les plantes, pels turmells, i li vaig fer unes bones fregues a cadascuna de les cames fins a agafar-li fort un dels malucs i fregar-li bé una natja i l’altra. Em va dir:

—El que queda ja m'ho faig jo.

—És clar. M'ensabono.

Notava el meu cos abrasat per una calor intensa. I mentre s'acabava d'ensabonar, no vaig poder fer res més que posar-m'hi d'esquena. Vaig alçar la mà esquerra, la vaig recolzar a la paret i vaig començar a tocar-me els llavis, calents i inflats. Dos dits em van entrar decididament i em vaig anar fregant fort el clítoris. Ensabonar-lo m'havia posat a mil per hora, estava humida i el desitjava i necessitava obrir-me a ell. Allà d'esquena vaig masturbar-me i vaig gemegar-li el meu plaer, mentre s'esbandia.

Vaig necessitar uns segons allargats en silenci per tornar a la realitat.

—Em passes l'aigua?

—Sí. Té.

—Gràcies.

—M'ha agradat molt això que has fet.

—Hi ha moltes més coses que podem fer, si vols.

—Quan acabis d'esbandir-te em passaràs la tovallola?

—Sí, ara vaig, espera un segon.

A poc a poc vaig gaudir d'esbaldir-me el sabó que em quedava al cos. No m'acabava de creure el que havia fet, però em sentia d'allò més lliure. Les cames em tremolaven.

—Té.

—N'hi ha una de neta allà en el prestatge de fusta, la de color turquesa.

—No m'hi veig gaire, però ara l'agafo. T'ajudo a eixugar-te?

—L'esquena, m'anirà bé.

Vaig poder resseguir per segona vegada el seu cos, ara

amb la tovallola, i aquest cop em va deixar eixugar-li els pits i el sexe.

—La tovallola està allà —em va assenyalar donant a entendre que continuava assecant-se sense la meua ajuda—. No vull que et sentis malament pel que ara diré, però m’aniria bé estar sol. Massa emocions.

—No et preocupis, Andreu.

Em vaig vestir i aquella nit ens vam acomiadar d’aquesta manera.

Recordo que mentre anava cap a casa tenia ganes de fer-li de tot. Desitjava petonejar-li el cos. Aquesta necessitat de protegir-se, d’haver de veure parts d’ell d’una manera limitada, em feia desitjar encara més mostrar-li el plaer que em donava. El cos nu que havia entrevist m’alterava i la seva veu m’encenia. Mentre passejava, recordava les nostres converses a la cafeteria i el moment d’intimitat que acabàvem de compartir i notava com al rostre se m’impregnava un somriure.

Obro el segon calaix de l’armari de la roba i miro el nostre repertori de joguines sexuals. M’adono que des d’aquella primera dutxa, el meu cos se sent més lliure. M’atreveixo a mostrar-lo i a vestir-me com em ve de gust a cada moment, com si aquella estona d’obscuritat líquida hagués començat a arrancar un capa d’estupidesa social que ja no penso alimentar. Estic entusiasmada amb la connexió que tenen els nostres cossos.

Al cap de dos dies d’aquella primera trobada, em va enviar un missatge dient-me si podia tornar-lo a ajudar i, evidentment, li vaig dir que sí.

Quan vaig pujar al seu pis, havia deixat la porta de l'entrada oberta i la vaig tancar.

—Hola? —vaig dir en veu alta.

—Estic preparant-me per la dutxa. Vens?

Vaja, la cosa progressa. Vaig sentir com l'aigua començava a rajar al final del passadís. Vaig deixar la bossa penjada al moble de l'entrada, em vaig descalçar i vaig caminar cap al lavabo i en vaig obrir la porta a poc a poc. Aquest cop l'espelma vermella ja era encesa. Desfent de nou la vergonya cap al meu cos, vaig deslligar-me el cinturó per treure'm el vestit verd blavós i el tanga maragda. Vaig notar que a la seva cintura i cul hi havia unes tires negres d'un material que semblava cuir.

—Quan vulguis.

—Vinc. T'ensabono o deixes que em passi una mica d'aigua?

—Té.

Sense girar-se em va passar l'aigua i la vaig fer caure pel cos, aconseguint així esvaïr totes les cabòries que portava acumulades del dia. Mentre regalimava i m'ajudava a estar present, la mirada se'm va fixar en l'arnès de cuir negre. Tot i l'obscuritat, vaig notar com el cos se m'escalfava i el sexe se'm posava dur sota la pressió de la dutxa.

Vaig passar-li l'aigua i li vaig començar a besar l'espatlla a poc a poc, petons curts, mullats. Li vaig resseguir la columna a saltirons de llavis, mentre les mans se n'anaven al cul i li vaig agafar amb gust, un gust que em va retornar la seva respiració. No va trigar gaire a girar-se; mentre li besava el coll, em va apropar la boca. Les nostres llengües es van tocar per primera vegada. Va deixar l'aigua penjada per continuar-nos mullant.